

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: **a) N. S., b) O. S., c) V. S.**, všichni státní příslušnost Ukrajina, nezletilí žalobci b) a c) zastoupeni zákonnou zástupkyní žalobkyní a) N. S., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7 o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016 č. j. OAM-712/ZA-ZA11-K10-2016 o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, č. j. 4 Az 1/2017 - 27,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

- [1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 5. 5. 2017 blanketní kasační stížnost žalobců a)-c) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2017, č. j. 4 Az 1/2017 - 27. Uvedeným usnesením městský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016 č. j. OAM-712/ZA-ZA11-K10-2016 o neudělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu. Žalobkyně sub a) (dále též „*stěžovatelka*“), která v řízení současně zastupuje své nezletilé děti - žalobci sub b), c) - požádala pro řízení o kasační stížnost o ustanovení advokáta.
- [2] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla jako místo svého trvalého pobytu (potažmo též svých dětí) adresu X. Na tuto adresu, která byla uvedena jako místo pobytu stěžovatelky i v informační databázi Ministerstva vnitra, se však Nejvyššímu správnímu soudu nepodařilo úspěšně doručit žádné písemnosti s tím, že na uvedené adrese byla stěžovatelka neznámá. Šetřením u Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie bylo poté zjištěno, že poslední hlášené místo pobytu stěžovatelky od 24. 5. 2017 byla adresa X. Ani na tuto adresu však Nejvyšší správní soud stěžovatelce úspěšně nedoručil žádnou písemnost s tím, že stěžovatelka je na této adrese neznámá. Jakkoli tedy Nejvyšší správní soud šetřil skutečnosti o pobytu stěžovatelky (potažmo též

ostatních stěžovatelů sub b) – c), nepodařilo se mu místo jejich pobytu zjistit. Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že obdobnými potížemi se zjištěním místa pobytu stěžovatelů trpělo již řízení před městským soudem. Ostatně právě proto, že stěžovatelce nebylo možné doručit výzvu k odstranění vad žaloby (a stěžovatelka na tuto výzvu nijak nereagovala a vady neodstranila), městský soud žalobu napadeným usnesením odmítl.

- [3] Není-li stěžovatelka schopna se v situaci, kdy je v jejím zájmu přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany, zdržovat se v místě hlášeného bydliště, jdou k její tíži následky z toho plynoucí. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. zákona o azylu poté platí, že soud řízení zastaví, pokud se žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil. Vzhledem k tomu, že právě tato situace v projednávané věci nastala, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti žalobců sub a), b) a c) zastavil.
- [4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu